

Міністерство освіти і науки УКРАЇНИ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ

«Якісна оцінка ґрунтів ФГ «Полісся» Київської області та заходи з підвищення їх родючості »

Виконав: Коваленко Семен Михайлович, спеціальність 201 — Агрономія,

ОПП «Агрохімія і Ґрунтознавство»

Керівник магістерської роботи: Балаєв А.Д. доктор с.-г. наук, професор.,

Мета дослідження:Дослідити ґрунтовий покрив ФГ «Полісся» Київської області,Вишгородського району,визначити ґрунтові відміни,зробити якісну оцінку ґрунтового покриву.

1.Дослідити ґрунтовий покрив ФГ «Полісся» Київської області,Вишгородського району,

2.Проаналізувати показники родючості та основні властивості найпоширеніших ґрунтових відмін;

3.Розрахувати бал бонітету основних ґрунтових відмін;

4.На основі проведеного дослідження запропонувати заходи з підвищення родючості ґрунтів ФГ «Полісся»

Агрохімічна характеристика ґрунтів господарства

Методика дослідження — дослідження виконували за методом А.І. Сірого

Горизонт,потужність, см	Гумус,%	pH	N Тюрін-Кононова	P ₂ O ₅ Чиріков	K ₂ O Чиріков
дерново-слабопідзолистого глеюватого глинисто-піщаний					
HEп (0-27 см)	1,25	4,9	2,4	8,6	6,5
Pe (28-56 см)	0,65	5,3			
Pei/gl (57-90 см)	0,1	4,8			
Pigl (91-144 см)	0,08	5,3			
Pgl (145-190 см)	0,06	6,1			
дерново-середньопідзолистого глеювато легкосуглинкового ґрунт					
HEп (0-30 см)	1,65	4,6	2,8	10,4	8,7
E (31-43 (48) см)	0,8	5,1			
Igl (44(49)-125 см)	0,37	4,7			
IGl (126-160 см)	0,25	4,3			
лучно-чорноземного середньосуглинкового ґрунту					
H (0-45 см)	4,9	6,2	10	13,4	11
Hpk (46-83 см)	2,7	6,8			
Phk (84-136 см)	1,7	6,8			
P(h)k/gl (137-178 см)	0,95	7			

Якісна оцінка ґрунтів С(Ф)Г «Флора», ФГ «Полісся» Київської області,Вишгородського району, м.Іванків

Профілі ґрунтів господарства

дерново-слабопідзолистий глеювато глинисто-піщаний

Дерново-середньопідзолистий глею- вато легкосуглинковий

лучно-чорноземний середньосуглинковий

Заходи з підвищення родючості ґрунтів

Для дерново-слабопідзолистого глеюватого глинисто-піщаного ґрунту, який має дуже низький вміст гумусу, кислу реакцію та ознаки оглеєності, першочерговим заходом є систематичне вапнуван-ня для нормалізації кислотності та покращення структури. Його слід проводити восени раз на 4–5 ро-ків у дозі 2–3 т/га СаСО₃ з заробкою під основний обробіток на глибину до 20 см. Для підвищення гумусу й активізації мікробіологічних процесів доцільно вносити органічні добрива: 35–40 т/га гною під зяблевий обробіток та щорічно 8–10 т/га компостів. Солому заробляють із додаванням азоту, щоб уникнути його тимчасового зв’язування. Важливим заходом є вирощування сидератів — гірчиці, фа-целії чи редьки олійної — з заробкою зеленої маси на 10–12 см. Через наявність оглеєних прошарків періодично, раз на 3 роки, виконують щілювання на 25–30 см для покращення дренажування й аерації. Обробіток ґрунту тут має бути мінімальним: весняна культивация виконується на глибину до 6 см, а глибока оранка не застосовується, щоб не втратити залишки структури.

Дерново-середньопідзолистий глеюватий легкосуглинковий ґрунт має кращу природну струк-туру, однак через значну кислотність і оглеєність також потребує вапнування — 3–4 т/га СаСО₃ во-сени з заробкою на 22–25 см. Органічні добрива вносять у дозі 30–35 т/га раз у 2–3 роки, що забезпе-чує накопичення гумусу та стабілізацію структури. Сидеральні культури (вика з вівсом, фацелія, ре-дька) висіваються в другій половині літа та заробляються на глибину 12–20 см, що сприяє покращен-ню водно-повітряного режиму. Через значне проявлення оглеєності в профілі доцільно проводити глибоке рихлення або щілювання кожні 3–5 років на 35–40 см. Мінеральні добрива вносять диферен-ційовано: фосфор і калій — восени, азот — частково під передпосівний обробіток, частково у фазу активного росту. На суглинкових ґрунтах ефективним є локальне внесення фосфору, що підвищує йо-го доступність на кислих ґрунтах. Обробіток ґрунту має бути комбінованим, але без надмірного пере-вертання пласта, щоб не руйнувати агрегатну структуру.

Лучно-чорноземний середньосуглинковий ґрунт відзначається високою родючістю, тому осно-вним завданням є збереження його гумусового стану та оптимальної структури. Органічні добрива треба вносить у помірних кількостях — 20–25 т/га раз у три роки — з осінньою заробкою на невелику глибину. Мінеральні добрива застосовують у дозах, достатніх для підтримання балансу поживних ре-човин: фосфор і калій — восени, азот — ранньою весною чи на початку вегетації. Обробіток ґрунту в основному має бути мінімальним: дискування на 8–12 см забезпечує збереження структури та змен-шує ущільнення. За потреби, при появі «плужної підшви», проводять щілювання на 30–35 см. Сіво-зміна з включенням багаторічних бобових трав допомагає підтримувати рівень гумусу та покращує водно-повітряний режим. Додатково слід уникати роботи техніки по перезволожених полях, оскільки

ґрунт	Запас гумусу в шарі 0-100 см, т/га		ДАВ в шарі 0-100 см, мм		Вміст в орному шарі ґрунту						Бал середньозважений	Коефіцієнти поправок на				Бал бонітету	Клас бонітету
					азоту сполук, що легко гідролізуються		рухомих фосфатів (P ₂ O ₅)		обмінного калію (K ₂ O)			Клімат	Кислотність	Гідроморфність	Щільність		
	т/га	бал	мм	Бал	мг/100г	бал	мг/100г	Бал	мг/100г	бал							
дерново-слабопідзолистий глеювато глинисто-піщаний	90,8	18	171	85,5	7	70	8,2	31,5	7,4	43,5	49,7	0,9	0,92	0,83	0,91	31	VII
дерново-середньопідзолистий глеювато легкосуглинковий	119,3	23,8	284,6	142,3	5	50	6,7	25,8	5,5	32,4	54,9	0,9	0,92	0,92	0,91	38	VII
лучно-чорноземний середньосуглинковий	373,6	74,7	195,3	97,6	10	100	13,4	67	11	55	78,9	0,9	1	1,16	0,97	79,9	III